

A kinyilatkoztatás teljessége Jézus Krisztus!

2019. február 4-én az Egyesült Arab Emírségekbe látogató Ferenc pápa és a szunnita iszlám legfőbb vallási központjának vezetője, az Al-Azhar Egyetem főimámja, Ahmad et-Tajjeb, az Abu-Dzabiban megrendezett vallásközi találkozón közös nyilatkozatot írtak alá *Dokumentum az emberi testvériségről a világbéke és a békés együttélés érdekében* címmel.

Az ember-csinálta világbéke és a vallások egyenértékűsége

Ferenc pápa és Ahmad et-Tajjeb eredetileg arab nyelvű dokumentuma többek között a testvériségről, a hitről, világbékéről, irgalmasságról és igazságosságról szól, de ezek közelebbi meghatározása nélkül. Természetesen nem hivatkozik az igazság és az irgalom forrására, az Úr Jézus Krisztusra, megváltó kereszthalálára és feltámadására, és az Ő egyetlen Egyházára sem.

A dokumentum szerint a „vallások” és nyelvek sokfélesége és különbözősége „*isteni bölcs akarat rendelkezése, amellyel Isten az embereket teremtette*”, de szó sincsen a bűnbeesésről és az áteredő bűn következményeiről, amely a kinyilatkoztatás szerint eredete a népek szétválásának, az istentelenségnek, a hamis vallásoknak. Ferenc pápa és Ahmad et-Tajjeb általánosságban, minden megkülönböztetés nélkül beszélnek a „vallásokról”, egyöntetűen értékeli a „vallások” célját, valamint a háborúhoz és békéhez való viszonyát. A „vallásokat” mindenestül egy kalap alá vevő, és még a katolikus hit és a muszlim vallás közötti elemi különbségeket is figyelmen kívül hagyó dokumentum vallások közti egyenértékűséget sejtet. Mi több az iszlám magasabbrendűségét sugallja, amikor a Koránt mint „*Isten kijelentését*” idézi, miközben nem szól a Szentháromságról és az isteni kinyilatkoztatást beteljesítő Úr Jézus Krisztusról, nem idéz semmit az Evangéliumból.

A Korán mint „Isten kijelentése”?

A Ferenc pápa által aláírt arab dokumentum második bekezdése egy az egyben a Koránt idézi, mint „*Isten kijelentését*”. Íme a megfogalmazás: „*Az ártatlan emberi lélek nevében, amelynek megölését megtiltotta Isten, amikor kijelentette, hogy ha bárki megöl egy embert, az olyan, mintha megölte volna az egész emberiséget, és ha bárki megment egy embert, az olyan, mintha az egész emberiséget megmentette volna.*”

Az előbbi mondat egyértelműen a Koránt idézi (5:32), amely így szól: „*Az, hogy valaki megöl egy lelket (embert) – nem emberölésért vagy a Földön való pusztításért (büntetésként) – olyan, mintha minden embert megölné, és az, hogy valaki életben tartja, olyan mintha minden embert életben tartana!*” (Forrás: iszlam.com)

A Koránnak mint „*Isten kijelentésének*” a Ferenc pápa által való elismerése egyenes folytatása annak a gesztusnak, amit II. János Pál pápa 1999. május 14-én tett a Korán megcsókolásakor.

A kinyilatkoztatás teljessége Jézus Krisztus

Athanasius Schneider püspök *A keresztény hit az egyetlen érvényes és egyetlen Isten által akart vallás* című, 2019. február 8-án kelt nagyszerű írásában világosan rámutat arra, hogy csak egy út van Istenhez, és ez Jézus Krisztus, csak egy igazság van, és ez Jézus Krisztus, csak egyetlen természetfölötti élete van a léleknek, és ez Jézus Krisztus. (vö. Jn 14, 6). „*Ezért a kereszténység soha sem helyezhető más vallások mellé, mintegy kiegészítésként. Aki azt mondja, hogy a vallások különbözősége Isten akaratára, megsérti az isteni kinyilatkoztatás igazságát, amint ezt tévedhetetlenül állítja a Tízparancsolat első parancsa. Krisztus szerint a benne és isteni tanításában való hitnek le kell cserélnie az összes vallást...*” A vallási indifferentizmus és relativizmus tévút. (vö. RM 36) Mert Krisztus Jézus az egyedüli közvetítő

az egyetlen Isten és az emberek között (1Tim 2,5) Ez a hit és meggyőződés az alapja az Egyház missziós küldetésének, amit a Föltámadott adott az apostoloknak (vö. Mt 28,19–20).

A Szent Officium *Lamentabili* kezdetű, Szent X. Pius pápa által megerősített rendelete (1907. július 3.) az elítélt tévedések sorában – a 21. helyen – citálja azt a nézetet, ami szerint a kinyilatkoztatás, amely a katolikus hit tárgyát alkotja, nem fejeződött volna be az apostolokkal. (DS 3421) Az I. Vatikáni Zsinat *Dei Filius* kezdetű hittani rendelkezése a Trienti Zsinatnak a szent könyvekre és a hagyományra vonatkozó határozatát követve az Ó- és Újszövetség Egyház által rögzített kánonját ismeri el szentnek és kánoninak. (DS 3004–3007; vö. 1501–1508) Az Isten kinyilatkoztatása Krisztusban vált teljessé (Jn 1,14.18; Zsid 1,1–2), ezután már csak az Emberfia eljövételének végső diadalát várjuk (Mt 24,38; Tit 2,13; 1Pt 4,13; 5,1; 1Jn 3,2). A Korán ellene mond a Szentháromságnak, Mária istenanyaságának, az Úr Jézus valóságos istenemberi mivoltának, a benne beteljesült kinyilatkoztatásnak, az áteredő bűnnek, Jézus Krisztus kereszthalálának és dicsőséges feltámadásának, a megváltás művének és az Egyház küldetésének, és a kereszténységet leváltani akaró hamis hit alapja, nem pedig új kinyilatkoztatás.

Péter apostol a Szentlélektől eltelve kijelenti Jézus Krisztusról: „*Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnénk.*” (ApCsel 4,12) Ez az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyház hite, amelytől a főapostol egyetlen utódja sem térhet el soha.

Rózsafüzér Királynéja – könyörögj érettünk!

Fülep Dániel, teológus
(Tengernek Csillaga, XXIV/2.)